

Hvis Ordene „eller Dele af samme“ bleve staaende, vil det, f. Ex. naar man udleier nogle Fag Hus med en lille Have til, komme ind under Bestemmelsen om de 12 Aar. Jeg finder det derfor rigtigt, at det gaar ud, og den Betragtning, som det ærede Medlem for Præsto Amts Bode Valgfreds (Beth) fremkom med, tror jeg ikke holder Stik, nemlig at hvis disse Ord udelades, saa vil, naar den mindre Del af Huset var ubleiet paa det lange Aaremaal, den større Del kunne leies ud paa kortere Aaremaal. Det tror jeg dog ikke, thi den ligefremme Betragtning maa dog være, at det er det, der betragtes som Hovedeiendommen, der har de 12 Aars Leievang, medens de enkelte mindre Dele kunne leies ud paa kortere Aaremaal. Naar Ordene „eller Dele af samme“ blive staaende, saa udsætter man sig for den Fortolkning, at ogsaa disse mindre Dele skulle være bundne til den bestemte Tidsfrist af 12 Aar. Forslaget under Nr. 4 har min Sympathi, forsaavidt som jeg sætter Pris paa, at Leierne stilles saa frit som muligt, og saaledes ogsaa skulle have Frihed til at opgive det tolvaarige Leiemaal, naar de have Udset til noget Bedre, til større Fremgang i deres Livsvilkaar. Jeg har imidlertid det imod det, at det ikke er ganske heldigt overfor Eierne. Man kan godt tænke sig, at Eierens Stilling kan være en saadan, at han ligesaa fuldt kunde trænge til en saadan Frihed, og vi ere jo altid stærkest til at føre en Ting igennem, naar Alle stilles lige for Loven. Jeg vil indrømme, at der kan være Grund til at tage under Overveielse, om der ikke burde træffes Bestemmelse om Opsigelse i Tilfælde af Dødsfald, thi naar Leieren dør, kan det undertiden være vanskeligt nok for Eieren at blive ved Eiendommen, og derfor kunde man jo gaa ind paa en Bestemmelse om, at hun under disse exceptionelle Omstændigheder havde Frihed til at opgive Leieaalet. Jeg finder derfor, at det er værdt at tage dette Spørgsmaal under Overveielse til Bode Behandling, derimod kan jeg ganske vist ikke tilraade i Diebliffet at stemme for det ærede Medlems Forslag. Ændringsforslag under Nr. 5 gaar jo kun ud paa nærmere at bestemme, hvad man skal forstaa ved jordløse Huse, idet det angiver det Areal, der falder ind under denne Betegnelse. Jeg skal an-

befale det høie Thing at gaa ind paa dette Forslag, da det jo indeholder en Tydelig-gjørelse. Hertil skal jeg indskrænke mig. Det er altsaa min Mening at tilraade Thinget at stemme mod Ændringsforslaget under Nr. 1, men stemme for de andre Ændringsforslag med Undtagelse af Ændringsforslaget under Nr. 4, som jeg ikke finder heldigt.

Orsen: Det er om Ændringsforslag under Nr. 5 til § 5, jeg har lyst til at sige et Par Ord. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem, der har stillet Ændringsforslaget, i, at det er rigtigt at have en Definition af, hvad et jordløst Hus er. Forsaavidt er jeg altsaa meget enig med den ærede Ændringsforslagsstiller i, at der tiltrænges et Ændringsforslag til Lovforslaget, der gaar i denne Retning; men jeg tror paa den anden Side, at det ikke er heldigt at vælge netop kun 1 Skp. Land til at være det Begrænsende for, hvad der er et jordløst Hus. Jeg mener derimod, at naar man gik op til 2 Skpr. Land, vilde man ramme Noget, der vistnok blev mere heldigt og ogsaa kom de stedlige Forhold omkring i Landet noget nærmere. Naar der nemlig fra 1 Skp. Land gaar Byggeplads, den nødvendige Plads omkring Huset og til Indgang til Huset, bliver der jo ikke megen Jord tilbage til denne Have, som man jo ved den ene Skjæppe Land tænker sig skulde ligge til Huset. Og naar man ser paa den Udvikling, som Havebrug allerede har faaet og forhaabentlig i Fremtiden vil faae, tror jeg ogsaa, at man bør ønske, at der ikke kommer for lille en Have til saadant et Hus. Netop af den Grund tror jeg, at 2 Skpr. Land vilde være mere heldig valgt. Nu kunde der gøres den Indvending, at disse Huse, her er Tale om, ere jo kun Huse for Dagleiere at bo i, og at disse vanskeligt ville have Tid til deres Naadighed til Dykning af en større Have, men naar der først gaar fra disse 2 Skpr. Land Byggeplads, den nødvendige Plads omkring Huset og Jord til Indgang til Huset, bliver den Have, der bliver tilovers, alligevel kun et meget lille Areal, ikke større, end hvad enhver flittig Husmand meget nemt vilde kunne overkomme. Vi maa ogsaa huske paa, at det er ikke Husmanden alene, der arbejder, men han vil meget ofte kunne have baade Hustru og Børn